

הניח עירובי תבשילין לא יטמין. **ולדעת בית הלל**, העירוב **מועיל** גם להתיר הטמנה מיום טוב לשבת, אף על פי שניכר שעושה זאת לצורך מחר. נולדברי רבא, זה אחד משלושת הדברים, שבהם רבן גמליאל מחמיר כדברי בית שמאי].

ולדברי אביי, לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה, והכל מודים, שעירובי תבשילין מועילים להתיר גם הטמנה מיום טוב לשבת, [אבל נחלקו מה צריך להניח לעירובי תבשילין, כפי שנתבאר בדף ט"ז ובדף י"ז].

אלו דברים צריך להניח לעירוב תבשילין

בדף י"ז כבר נתבאר, שנחלקו בית שמאי ובית הלל מה צריך להניח לעירובי תבשילין, ונאמרו מספר אופנים בהעמדת מחלוקתם, **ולדברי חנניה, כך נחלקו בית שמאי ובית הלל**.

לדעת בית שמאי – לא יעשה דבר מיום טוב לשבת, אלא אם הניח כמותו מערב יום טוב. ולכן, **כדי שיוכל לאפות מיום טוב לשבת, צריך להניח עירוב של פת מערב יום טוב. וכדי שיוכל לבשל מיום טוב לשבת, צריך להניח עירוב של תבשיל מערב יום טוב. וכדי שיוכל להטמין מיום טוב לשבת, צריך להטמין מערב יום טוב**.

ולדעת בית הלל – על ידי הנחת עירוב של **תבשיל** מערב יום טוב, **מותר לעשות את כל הדברים מיום טוב לשבת**.

ולדברי אביי, גם רבן גמליאל למד, שבאופן הזה נחלקו בית שמאי ובית הלל, וזה אחד משלושת הדברים, שבהם הוא מחמיר כדברי בית שמאי. ולכן, לדעת רבן גמליאל, מי שהניח עירובי תבשילין פת ותבשיל ולא הטמין, אסור לו להטמין מיום טוב לשבת.

זקיפת מנורה ביום טוב

מנורה שכולה עשויה מקשה אחת, הכל מודים שמותר לטלטלה ביום טוב, שהרי אינה מוקצית, **ואם נפלה, מותר לזוקפה**.

אבל נחלקו חכמים בדין **מנורה של חליות**, כלומר העשויה חלקים חלקים, וכשהיא נופלת, חלקיה נפרדים זה מזה, האם מותר לחברם זה לזה ביום טוב.

לדעת בית שמאי – **יש בנין בכלים**, כלומר בניית כלי נחשבת בניה, והיא בכלל מלאכת בונה האסורה בשבת ויום טוב, **ולכן אסור לחבר את חלקי המנורה ביום טוב**, כי חיבור